

Veco aizvadām, jauno jau gaidām

Date : 07/05/2021

2020./21. gada mācību cēliens strauji tuvojas noslēgumam. Ābeļu pamatskolas jaunāko klašu audzēkņiem klātienes mācības mijušās ar attālinātajām, vecāko klašu skolēni zinības apguvuši galvenokārt attālināti. Pedagogi strādājuši godam. Kad tas bijis atļauts, notikušas klātienes individuālās konsultācijas, regulārs kontakts gan ar izglītojamajiem, gan ar viņu vecākiem uzturēts gan ar interneta palīdzību, gan telefoniski. Tomēr aizvien biežāk bērnu teiktajā izskan cerība, ka nākamajā mācību gadā būs iespējama zinību apguve klātienē – audzēkņi noilgojušies pēc klasesbiedriem, skolotājiem un pašas skolas...

Konkursi notiek!

Lai gan attālināti, valstī notiek dažādi konkursi skolēniem. Skolotājas Vineta Groza un Gunta Klauža sagatavojušas audzēkņus skolēnu skatuves runas konkursam un vizuālās mākslas konkursam "Vasaras pļavas stāsts". Rezultāti būs zināmi ap maija vidu.

Turpinās kalendāra foto konkurss. Balsojot par marta fotomirkļiem, par tīkamāko un skolas kalendāram atbilstošāko balsotāji atzinuši 4. klases skolēna Marta R. sniegpulkstenīti. Sākusies balsošana par aprīlī iesūtītajām fotogrāfijām, jau iesūtīti arī daži maijā fiksēti kadri. Visi bildējumi aplūkojami skolas *Facebook* kontā.

Praktikante strādā un vēro

No 15. marta līdz 17. maijam Ābeļu pamatskolā t.s. novērošanas praksi iziet Daugavpils Universitātes 2. kursa studente Jana L.

"Būšu pirmsskolas un 1.-6. klases pamatizglītības skolotāja. Rudenī trīs nedēļas, aizvietojojot skolotājus, Ābeļu skolā jau strādāju – pirmsskolas vecākajā grupā, kā arī ar pirmklasniekiem un otrklasniekiem.

Šajā praksē man ir trīs uzdevumi – analizēt izglītības iestādi, tās darba organizāciju, infrastruktūru, vērot skolotāju darbību, pētīt bērnu savstarpējo komunikāciju un gatavību mācībām utt. Četras nedēļas vēroju levas Lāčplēses darbu ar trešklasniekiem. Bija iespēja pavērot, kā notiek gan klātienē, gan attālinātais mācību process. Jo īpaši attālinātās mācības bija jauna, unikāla pieredze. Apbrīnojami, kā iespējams vienlaikus mācīt gan pamatprogrammu apgūstošos bērnus, gan tos, kuri mācās pēc speciālajām mācību programmām, turklāt ik stundu veltot uzmanību arī katram bērnam individuāli.

Kā esmu novērojusi, skolotājiem ir atšķirīga pieeja gan stundu vadīšanā, gan metožu izmantošanā, un šķiet, ka visas tās konkrētajos gadījumos ir pareizas. Ļoti patīk, ka Ābeļu skolā ir organizēts labs komandas darbs, skolotāji aktīvi dalās pieredzē ar kolēģiem, meklē un atrod dažādus interesantus mācību materiālus, par ko pastāsta arī citiem.

Pašlaik prakse norit pirmsskolas grupās. Protams, tur ne tikai vēroju pedagogu darbību un bērnu savstarpējās attiecības, bet arī palīdzu pedagogiem un auklītēm.

Tā kā man ir šī dažādā pieredze, darbojoties gan ar skolas, gan pirmsskolas vecuma bērniem, būs grūti izšķirties, ar kādiem bērniem strādāt. Taču esmu pārliecinājusies, ka pedagogija ir mans aicinājums. Un lielā mērā par to jāpateicas Ābeļu pamatskolas kolektīvam."

Prieka snuķīši pretī gaismai tiecas

Abās pirmsskolas grupās Brodos tiek domāts par to, kas kura vecuma bērniem būtu tas noderīgākais. Pieauguša cilvēka dzīvē pāris gadu tāds nieks vien ir, bet mazajiem pat daži mēneši nozīmē īstenu lēcieni attīstībā, tādēļ ir svarīgi, kādas izglītojošas un attīstošas mantas kuram bērnam būtu piedāvājamas. Pateicoties

grupu darbiniecēm, šis klāsts kļūst aizvien plašāks. Ir idejas, kas smeltas dažādosursos un darba pieredzē, ir tādas, kas meklētas un pamanītas internetā, taču jāuzsver, ka daudz kas tiek izgatavots viņu pašu rokām.

Guna Sola, mazāko bērnu audzinātāja: "Mūsu grupiņā ir bērniņi no pusotra līdz triju gadu vecumam. Šajā vecumposmā ļoti svarīgi attīstīt sīko motoriku, kas noder gan turpmākajās mācībās, gan arī dzīvē. Piemēram, darbojamies, verot makaronus uz stieplītēm, aizkaru riņķus uz papīra dvieļu turētāju statīviem. Mēdzam izmantot saldumu kārbu plastmasas "ieliktņus", kuru iedobītēs kārtojam kastaņus un čiekurus. Plastmasas pudeļu korķīšiem esmu pielīmējusi magnētiskās lentes, un ar šiem korķīšiem veidojam dažādas figūras uz magnētiskās tāfeles. Ar rotaļu mašīnītēm izbraucam figūras, kas ar līmlenti izveidotas uz galdiem. Šīs nodarbes attīsta arī koncentrēšanās spējas. Un, kas nav mazsvarīgi, bērniem šāda darbošanās ļoti patīk."

Skolotāja Inese Ribāka, kura strādā ar 3-4 gadus veciem bērniem, saka: "Bērni ir

dažādi, viņu noskaņojums, atnākot uz bērnudārzu ir atšķirīgs – kādam gribas aktīvi darboties ar kādu kopā, cits labprātāk parosās viens pats... Cenšamies atrast atbilstošas nodarbes visiem, iemācīt atpazīt savas emocijas. Piemēram, no kartona kastes ir izveidota "sejiņa", kurā, mainot lūpas un acis, iespējams atspoguļot dažādu emociju gammu. Darbošanās ar krāsainiem rīsiem gan nomierina, gan attīsta bērna attīstībai tik ļoti nozīmīgo sīko motoriku. Mannā graudiņu kastē varam visu ko rakstīt un zīmēt – gan pēc parauga, gan pēc brīvas izvēles. Notiek lomu spēles ar rotaļu dzīvnieciņiem, un tajās redzam un attīstām savstarpējas saskarsmes iemaņas, kā arī bērni uzzina par dažādu pasaules daļu faunu, klimatu, apgūst ģeogrāfijas pamatus. Bērniem ļoti patīk vērt makaronus uz stieplēm (tas ir jautri, turklāt attīsta sīko motoriku!), un vēl piedevām no šādiem vērumiem mēs veidojam dažādas ģeometriskās figūras, kuras attiecīgajā vecumposmā jāatpazīst."

Dēstot, piemēram, sīpolus, tiek apgūtas gan augu sastāvdaļas, gan arī tiek rasts prieks par rezultātu – "Re, es sīpoliņu aplēju ar ūdeni, un viņš jau *tīīīkkkk!* garu lociņu izdiedzēja!". Sēta arī zāle un gaidīts rezultāts. "Tagad bērni zina, piemēram, to, kā aug zāle, kas ikdienā ir tepat visapkārt un kā augšanas procesam parasti tā īsti nepievēršam uzmanību," teic Inese.

Arī vecākās pirmsskolnieku grupas bērni pamatskolas telpās nodevušies dažādu – gan ēdamu, gan neēdamu – augu audzēšanai. Atbilstoši vecuma grupai izvēlēti augi, kuru sēšanas vai dēstīšanas rezultāti ir redzami itin ātri. Kā pastāstīja skolotāja Sandra Utināne, sēti puravi, stādīti sēklas sīpoli, audzēti lociņi, kā arī asteres un samtenes. Atrairnītes, pārstādītas kastēs, nu pārcēlušās uz āra palodzēm, taču bērni turpina uzmanīt – vai puķēm kastēs ir gana mitruma, vai nav jāaplaista. Iecerēts arī "Zirņa stāsts" – tiks lūkots, kā iedēstītie zirnīši sadīgst, kā viņi zaļo stublāja snuķīti pretī gaismai vērs.

Informāciju apkopojā V.Aleksandrov